

Creix l'acceptació a una Catalunya independent

written by Redacció Unilateral | 19 de setembre de 2017

L'internacional ha estat un dels fronts cabdals en el pols entre l'independentisme i l'Estat espanyol. A mesura que s'escurcen els dies fins a la celebració de la consulta, no només no desapareix sinó que esdevé encara més important, àdhuc transcendental.

La prova més evident és el ressò que han tingut els darrers posicionaments al respecte. La recent declaració del govern d'Hongria, en el sentit que acceptaria un vot favorable a la Independència, s'afegeix a les molt més rellevants declaracions del mateix President de la Comissió Europea, Jean Claude Juncker, en el mateix sentit que, naturalment, van provocar un terratrèmol, o la d'una portaveu del Departament d'Estat dels Estats Units, que va afirmar que el seu govern negociaria amb qui correspongués després del referèndum, obrint així la porta a un ple reconeixement d'una Catalunya independent. Pel mig, fins a set partits danesos van mostrar la seva preocupació per la deriva autoritària del govern espanyol en les seves mesures per impedir la celebració del referèndum. Una preocupació que s'estén al Canadà, al Regne Unit. Àdhuc, la ministra d'afers exteriors escocesa, ha fet públic un comunicat on defensa sense embuts el dret a l'autodeterminació dels catalans.

Per la seva banda, el govern espanyol posa una especial atenció en la visita que, pocs dies abans de la jornada referendària, farà el President espanyol a la Casa Blanca. Com ja ha passat en altres ocasions, ben probablement es cercaran declaracions del **President Trump** a favor de la unitat d'Espanya, bé directament, bé en la roda de premsa posterior a la trobada, on algun periodista conxorxat farà la pregunta corresponent. Una roda de premsa, per altra banda, a la qual

només tindran accés, molt probablement, els mitjans de comunicació estatals, de la part espanyola, com ja ha passat en altres ocasions. No cal dir que unes declaracions proespanyoles de Trump seran immediatament esbombades arreu per la Moncloa i els *mass mèdia* espanyolistes, amb l'objectiu d'influir en la votació referendària.

I els altres?

La rellevància mediàtica i política del procés independentista no para de créixer en els darrers dies. Al marge de les ja esmentades, però, és ben evident que la comunitat internacional segueix de ben a prop els esdeveniments i espera el moment adient per dir-hi la seva.

A Europa, els països escandinaus i bàltics són els que més clarament semblen apostar per l'obertura de negociacions i adverteixen de la temptació espanyola d'emprar procediments de força contra la voluntat del poble català.

Per la seva banda, Alemanya, que fins no fa gaire havia destacat per veure amb poc o nul·la simpatia la demanda catalana, sembla canviar a poc a poc de parer, atesos els darrers esdeveniments judicials i policials protagonitzats per Madrid.

Un altre país que cada cop més s'interessa de forma creixent és França, que a més a més n'és una part molt interessada, atès que seria fronterera amb la nova República. Cal no oblidar que França és un client econòmic cabdal de Catalunya, per exemple en àmbits com el turisme, i també en temes de seguretat i contraterrorisme com es va demostrar arran dels atemptats de Barcelona i Cambrils, quan prop d'una trentena dels seus ciutadans van quedar ferits.

Des d'una perspectiva estratègica, dos altres estat, Itàlia i Polònia, es veurien clarament afavorits –si més no des d'una perspectiva estadística i també política– amb la independència de Catalunya, atès que això faria que l'Estat espanyol deixés

de ser un competidor econòmic i demogràfic respectivament a l'interior de la Unió Europea. Fins i tot, la mateixa Holanda en sortiria beneficiada en aquest sentit.

Fora d'Europa

A la resta del món, Rússia i Xina, aparentment contràries a qualsevol moviment independentista, podrien jugar una carta procatalana, per pur oportunisme, i per poder incidir a dins de la política europea. No debades ambdós països tenen importants interessos logístics, particularment a la ciutat de Barcelona.

Finalment, el cas d'Israel, que s'està convertint en un partidari aferrissat de la independència del Kurdistan Meridional, podria també jugar una carta en el cas català, tenint present les cada cop més intenses relacions comercials i de tot tipus amb Catalunya, si bé també és cert que entre la classe política israeliana hi ha contraris al procés.